

Ο έξοχος διεθνής ηθοποιός μας, Μιχάλης Γιαννάτος !

Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Ελάχιστοι Έλληνες ηθοποιοί είχαν την ηθική τιμή και ευτυχία στη ζωή τους, να πραγματοποιήσουμε μία διεθνή καριέρα και να συμμετάσχουν σε ορισμένα από τα μεγαλύτερα κινηματογραφικά αριστουργήματα του εικοστού αιώνα. Αδιαμφισβήτητα σε αυτούς, ανήκει και ο αξεπέραστος Κωνσταντινουπολίτης ηθοποιός μας Μιχάλης Γιαννάτος. Με τη δραματική του πολυμέρεια, το ευγενές λυρικό του κύτταρο, την πολυεδρική γλωσσική παιδεία του, αλλά και το μοναδικό ανατολίτικο σωματότυπό του, παρουσίαζε μία σπουδαία δραματική ολότητα, που του έδινε τη δυνατότητα, να πρωταγωνιστεί σε κορυφαίες κινηματογραφικές και θεατρικές μας δημιουργίες, πέραν των ελληνικών ορίων. Με αυτά τα ακατανίκητα λοιπόν υποκριτικά όπλα στην καλλιτεχνική του φαρέτρα, πολύ εύκολα βρήκε το δρόμο της επιτυχίας και επελέγη από κορυφικούς σκηνοθέτες του 20-ου αιώνα, όπως ο Στήβεν Σπίλμπεργκ, ο Θόδωρος Αγγελόπουλος, ο Άλαν Πάρκερ και άλλοι, για να συμμετάσχει στις κινηματογραφικές δημιουργίες τους.

Ο Μιχάλης Γιαννάτος είδε το φως της ζωής στις 11 Ιουνίου του 1941 στην Κωνσταντινούπολη, σε μία τραγικά οδυνηρή περίοδο, για τον Κωνσταντινουπολίτικο ελληνισμό. Και στα 1964, βίωσε τον τον τελευταίο μεγάλο διωγμό των Ελλήνων της πόλης. Ήρθε στην Αθήνα και ήδη έχοντας διαμορφώσει στην ψυχή του, τους επαγγελματικούς και καλλιτεχνικούς του προσανατολισμούς, σπούδασε υποκριτική στη Δραματική Σχολή του κορυφαίου μας σκηνοθέτη Ντίνου Δημόπουλου. Την πρωτόλεια εμφάνισή του στο παλκοσένικο, θα πραγματοποιήσει το 1966, πλάι στον κραταιό μας ηθοποιό Μάνο Κατράκη, με την παράσταση «Καπετάν Μιχάλης» του Νίκου Καζαντζάκη.

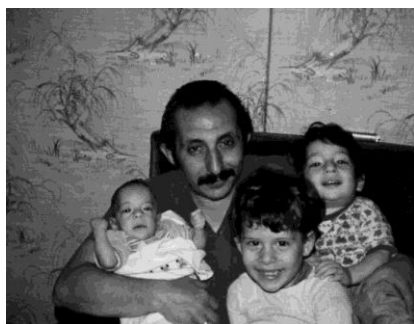

Την παρθενική του εμφάνιση από την άλλη στη μεγάλη μας οθόνη, θα πραγματοποιήσει το 1968, στην κωμωδία του Ντίνου Δημοπούλου «Η αρχόντισσα και ο αλήτης». Θα επακολουθήσει μία πλειάδα ακόμα επιτυχημένων κινηματογραφικών συμμετοχών σε ταινίες μαζί με το Θανάση Βέγγο, αλλά και σε ταινίες του σπουδαίου σκηνοθέτη μας Θόδωρου Αγγελόπουλου από το «Μέγα Αλέξανδρο» και εντεύθεν, που εξακτινώνουν το υποκριτικό του κύρος και του χαρίζουν μεγάλη αναγνώριση και αποδοχή στο κινηματογραφόφιλο κοινό. Όλες αυτές οι επιτυχίες όμως, παράλληλα με την πολυδύναμη γλωσσομάθεια του, αλλά και τον σπάνιο ανατολίτικο σωματότυπό του, αποτελούν και ένα επίζηλο διαβατήριο, για να συμμετάσχει σε παγκόσμιες κινηματογραφικές παραγωγές. Θα παίξει έτσι στην κορυφαία ταινία «Το Εξπρές του Μεσονυχτίου» (1978) του Άλαν Πάρκερ, στο «Μαντολίνο του λοχαγού Κορέλι» το 2001, σε σκηνοθεσία του Τζόν Μάντεν, στο «Μόναχο» το 2005 του κορυφαίου Στήβεν Σπίλμπεργκ, και σε άλλες ακόμα σπουδαίες και υψηλού κύρους κινηματογραφικές παραγωγές.

Όπως προαναφέραμε καθοριστικής σημασίας για την επιλογή του, σε αυτά τα αριστουργήματα της εβδομης τέχνης, υπήρξε η πολυγλωσσία του, η ηθική ένταση της υποκριτικής του παρουσίας, αλλά και η ανατολίτικη φυσιογνωμία του, πού έπειθε τους μεγάλους σκηνοθέτες, για την αναγκαιότητα της συμμετοχής του, αλλά και για την δυναμικά πολύπλευρη προσφορά και συμβολή του, στις μεγάλες τους ταινίες. Αναφέρουμε έτσι για τη γλωσσομάθεια του, ότι ο Μιχάλης Γιαννάτος

μιλούσε άψογα, γαλλικά, ισπανικά, τουρκικά και ιταλικά.

Ως άνθρωπος ο Μιχάλης Γιαννάτος, διακρίθηκε για την απλότητα και τη σεμνότητα του, το ευγενές κοινωνικό του ήθος, αλλά και την αυστηρή προσήλωσή του, στα καλλιτεχνικά του καθήκοντα, που τον είχε καταστήσει υποδειγματικό επαγγελματία. Παράλληλα με την υποκριτική του ενασχόληση στο θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, διετέλεσε για σημαντικό μέρος της ζωής σου και καθηγητής ξένων γλωσσών, ενώ από το 1979 έως το 1996, εργαζόταν

και ως βραδινός ρεσεψιονίστ στο ξενοδοχείο «Caravel» των Αθηνών. Στις 17 Σεπτεμβρίου 2013, και ενώ παρακολουθούσε έναν ποδοσφαιρικό αγώνα με τους φίλους του – σημειώνουμε ότι υπήρξε λάτρης του ελληνικού και του παγκόσμιου ποδοσφαίρου και συχνά – πυκνά, τον έβρισκε κανείς σε καφέ των Ιλισίων όπου και κατοικούσε, για να

παρακολουθεί με πάθος καλούς ποδοσφαιρικούς αγώνες - με εντελώς αναπάντεχο τρόπο, προσβεβλημένος από έμφραγμα του μυοκαρδίου, ο Μιχάλης Γιαννάτος εκδήμησε από τη ζωή. Το αλγεινό άγγελμα του θανάτου του, προξένησε άφατη θλίψη, τόσο στον καλλιτεχνικό κόσμο, όσο και στους φίλους του θεάτρου, του κινηματογράφου και της τηλεόρασης, που υπήρξαν φανατικοί θαυμαστές του, για τη μοναδική υποκριτική του παρουσία και

το απaráμιλλο ευγενές ήθος του. Καλλιτεχνική δεινότητα και αξιοπρέπεια, μοναδικός επαγγελματισμός, γλωσσική πολυμέρεια, αλλά και κοινωνική ευγένεια, ήταν τα στοιχεία με τα οποία πορεύτηκε σε όλη του τη ζωή ο Μιχάλης Γιαννάτος. Για αυτό θα τον θυμόμαστε για πάντα, με σεβασμό και αγάπη. Αυτό τον αξεπέραστο «Τούρκο» αστυνομικό στο «Εξπρές του Μεσονυχτίου», αλλά και στο «1922» του Νίκου Κούνδουρου, που δόνησε της καρδιές μας !!!

***Ο συγγραφέας Πάνος Ν. Αβραμόπουλος, είναι Α' Αναπληρωματικός Δημοτικός Σύμβουλος Αθηναίων**

www.panosavramopoulos.blogspot.gr